

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 7875/23.12.2025

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului
pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul
fiscal, reglementarea unor măsuri fiscal bugetare, precum și pentru
modificarea și completarea unor acte normative**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *proiectului de Ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, reglementarea unor măsuri fiscal bugetare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.*

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 23.12.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- având în vedere termenul extrem de scurt acordat pentru analizarea proiectului de ordonanță de urgență, precum și caracterul repetitiv al acestei practici în cadrul procedurilor de consultare, care limitează în mod semnificativ exercitarea efectivă

a dialogului social, se propune emiterea unui aviz nefavorabil. Intervalul de timp pus la dispoziție nu a permis realizarea unei analize adecvate a impactului economic și social al măsurilor propuse și nici formularea unor observații fundamentate, proporțional cu complexitatea și amploarea modificărilor legislative avute în vedere;

- în plus, prelungirea unor taxe introduse inițial cu caracter temporar, dar extinse în mod repetat în ultimii ani, ridică aspecte legate de predictibilitatea cadrului fiscal și de impactul asupra planificării financiare și investiționale la nivel sectorial. Cu titlu de exemplu, prelungirea taxei aplicate operatorilor din domeniul infrastructurii energetice reduce resursele disponibile pentru investiții, situații similare fiind întâlnite și în alte sectoare ale economiei, în contextul unor nevoi ridicate de modernizare, dezvoltare și adaptare;
- considerăm că suma prevăzută pentru deducerea fiscală referitor la salariul minim brut pe țară garantat în plată ar trebui să rămână la valoarea de 300 lei și după data de 1.07.2026;
- diminuarea sumei pentru care nu se datorează impozit pe venit și contribuții sociale obligatorii de la 300 lei la 200 de lei duce la faptul că, din această creștere a salariului minim pe economie, salariatul să beneficieze de 125 de lei din cei 275 propuși spre mărire, această sumă reprezentând 45% din totalul creșterii salariale;
- prin prevederile art. XXVIII-XXIX și art. XXXVI – XXXVII se anulează instituția negocierii colective și caracterul izvor de drept/lege, al Contractului Colectiv de Muncă aplicabil. Considerăm necesar ca bugetul aferent societăților comerciale/companiilor naționale care se află sub incidența acestor prevederi să fie aprobat de ministerele de resort ulterior finalizării negocierilor și înregistrării CCM aplicabil;
- cu referire la Art. XXXVIII, suspendarea art. 58² din Legea nr. 448/2006 pentru anul 2026 reprezintă o măsură profund injustă, disproporționată și lipsită de orice rațiune socială sau bugetară reală. Statul român alege să facă economii nu din marile zone de risipă bugetară, nu din privilegii, nu din pensii speciale sau contracte supraevaluate, ci dintr-un drept simbolic acordat unor persoane cu handicap grav și accentuat care au muncit, au contribuit și au rămas active în ciuda unei dizabilități severe. Art. 58² nu recompensează pasivitatea, ci exact contrariul: recompensează munca în condiții de handicap, contribuția reală și efortul suplimentar depus de persoane care, obiectiv, pornesc cu un dezavantaj major față de populația generală. Prin suspendarea acestui articol:

- statul transmite mesajul că munca unei persoane cu handicap grav/accentuat (nevăzătoare, imobilizate în scaun rulant, amputări multiple) valorează mai puțin decât inactivitatea;
- se sancționează exact categoria care a făcut ceea ce statul declară că încurajează: muncă și contributivitatea. Mai grav, impactul bugetar al acestei măsuri este nesemnificativ, având în vedere: numărul foarte redus de beneficiari eligibili (handicap grav/accentuat + stagiul contributiv + pensionare limită de vârstă), iar cuantumul dreptului acordat este extrem de mic.
- suspendarea unui drept atât de modest nu poate fi justificată nici economic, nici moral, nici constituțional din perspectiva:
 - protecției persoanelor cu handicap (art. 50 din Constituție);
 - principiului egalității reale (tratament diferențiat pentru situații diferite).
- statul român suspendă în 2026 un drept social care costă aproximativ 10-12 milioane de lei pe an, afectând circa 16.000 de pensionari cu handicap grav și accentuat care au muncit, pentru un beneficiu individual de 41–82 lei/lună, dar tolerează fără ezitare sisteme de asistență pasivă și privilegii de mii de lei pentru persoane apte de muncă. Cu titlu de exemplu, o reducere suplimentară de doar 10% a cheltuielilor forfetare parlamentare ar aduce economii aproape duble la bugetul de stat;
- aplicarea unui tratament fiscal diferențiat din punct de vedere al impozitării veniturilor reprezentând accize între producători/importatori, pe de o parte și distribuitori, pe de altă parte, creează, prin imixtiunea statului, distorsionări, modificări, favorizarea anumitor agenți economici în detrimentul concurenților prin acaparare de piețe.
- aplicarea prevederilor Art. XXXIV va duce în continuare la scăderea puterii de cumpărare a românilor prin înghețarea salariilor și imposibilitatea posturilor vacante, forțând astfel operatorii economici să-și diminueze prestația;
- în contextul reducerii indicatorilor de trafic feroviar și al scăderii veniturilor realizate de operatorii de transport feroviar și de administratorul infrastructurii feroviare, capacitatea acestora de a susține cheltuielile de personal și de a ocupa posturile necesare desfășurării activității în condiții de siguranță și continuitate este afectată;
- pentru personalul care desfășoară activitate în sectorul feroviar, la funcția de bază, și pentru care venitul brut lunar nu depășește 12.000 lei, se propune instituirea, pentru perioada 2026–2028, a unui regim fiscal diferențiat, constând în scutirea de impozit pe venit și neaplicarea contribuției asiguratorii pentru muncă (CAM);

- măsurile propuse au caracter temporar și condiționat, aplicându-se numai la funcția de bază, în limita unui plafon brut lunar de 12.000 lei și doar angajatorilor care desfășoară activitate preponderent feroviară, în condițiile unei ponderi de cel puțin 80% din cifra de afaceri. Prin aplicarea acestor măsuri, se realizează creșterea veniturilor nete fără majorarea salariilor brute, reducerea costului total al muncii pentru angajatori și menținerea resursei umane necesare funcționării sectorului. Astfel, se diminuează riscul de pierdere a personalului calificat din sectorul feroviar, influențează direct echilibrul financiar al C.N.C.F. „CFR” – S.A. și al sectorului feroviar în general, precum și nivelul necesar al compensațiilor pentru serviciul public de transport feroviar de călători, în condițiile în care cheltuielile de personal reprezintă o componentă majoră a costurilor eligibile în contractele de servicii publice.

Președinte,
Sterică FUDULEA